

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/136/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817202368
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5817202368.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcov: 1/ JUDr. Z. K., nar. X.X.XXXX, bytom H., U. E. XX/XX, 2/ G. K., nar. XX.X.XXXX, bytom H., U. E. XX/XX, žalobkyňa v rade 2/ zastúpená splnomocneným žalobcom v rade 1/, proti žalovanému: Mesto Námestovo, so sídlom Námestovo, Cyrila a Metoda 329/6, IČO: 36 373 249, právne zastúpený: JUDr. Jozef Polák, advokát so sídlom M. E., B. K. XXXX/XX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalobcov v rade 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 4C/9/2017-141 zo dňa 23. augusta 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcov a zaviazal ich spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v pomere 100 %. Zamietajúci výrok odôvodnil s poukazom na § 230 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a to vzhľadom k tomu, že medzi tými istými sporovými stranami a o tej istej veci - určenie vlastníckeho práva, už bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 3C/134/2008 zo dňa 7.3.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/260/2013 zo dňa 11.10.2013. O trovách konania rozhodol podľa § 255 CSP.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podali odvolanie žalobcovia. Namietajú, že rozsudkom im bolo odňaté právo na súdnu ochranu a nesprávnym procesným postupom im súd znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Rovnako namietajú, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Majú za to, že nejde o rovnaký predmet konania, keď v konaní sp. zn. 3C/134/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/260/2013 bolo rozhodnuté o vlastníctve ku KN-C parc. č. 2051/56 a v predmetnej veci sa domáhajú určenia vlastníckeho práva ku KN-C parc. č. 2051/39, 2051/40 a 2051/41. Teda ide o pozemky, ktoré sa odlišujú od KN-C parc. č. 2051/56 tak výmerou, ako aj polohou. Namietajú aj spôsob, akým súd vo veci rozhodol, nakoľko ak bol toho názoru, že ide o prekážku rozhodnutej veci, mal konanie zastaviť, a to bez nariadenia pojednávania vo veci. K námietke žalovaného poukazujú na to, že nie je možná revízia toho, čo právne neexistuje, teda čo nikdy nevzniklo. Poukazujú predovšetkým na absolútnu neplatnosť zámennej zmluvy, ktorú uzatvorili dňa 4.5.2004 a absolútna neplatnosť pôsobí zo zákona od počiatku, aj bez ohľadu na to, či sa niekto tejto neplatnosti dovolal. Napokon namietajú, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, lebo nie je dostatočne a zrozumiteľne odôvodnené. Nevysvetlil, v čom vidí zhodnosť týchto konaní, najmä s ohľadom na to, že predmetom konania žalobcov sú iné nehnuteľnosti, než nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom citovaných rozsudkov. Navrhujú napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu na nové konanie.

3. Žalovaný k odvolaniu žalobcov uviedol, že títo v podstate zotrávajú na svojich námietkach a procesnej obrane, ktoré predniesli v rámci konania pred súdom prvého stupňa, pričom so všetkými námietkami, ktoré žalobcovia uvádzajú vo svojom odvolaní, sa prvostupňový súd správne vysporiadal v rámci odôvodnenia. Podľa jeho názoru pozemky, ku ktorým žiadajú žalobcovia určiť vlastnícke právo, sú totožné s nehnuteľnosťou zapísanou na LV XXXX, k.ú. H. ako KN-C parc. 2051/56 ostatné plochy o výmere 570 m², pričom nie je rozhodujúce, že žalobcovia v rade 1/ a 2/ uvádzajú iné označenie pozemkov. Dôležitá je výmera týchto pozemkov, po sčítaní predstavuje presne 570 m², ktorá výmera zodpovedá súčasnej KN-C parc. 2051/56 ostatné plochy o výmere 570 m². K správnosti záveru o existencii prekážky rei iudicata poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 120/2009, kde je konštatované, že o tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Tá istá časť zemskeho povrchu môže byť na základe viacerých geometrických plánov identifikovaná rôzne. Porovnaním petitu návrhu a aktuálnych údajov zapísaných v katastri nehnuteľností je jednoznačne zrejmé, že žalobcovia sa domáhajú určenia vlastníckeho práva k pozemkom, ktoré ku dňu podania žaloby ani k dnešnému dňu neexistujú. V katastri nehnuteľností nie sú zapísané žiadne parcely KN-C parc. č. 2051/39, 2051/40, 2051/41. Súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam a na zistený skutkový stav aplikoval príslušnú právnu normu a z uvedeného dôvodu navrhuje rozhodnutie potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania.

4. Žalobcovia v replike udávajú, že všetkým námietkam žalovaného a to k údajnej totožnosti predmetu žaloby a neexistencii pozemkov, ku ktorým sa domáhajú určiť vlastnícke právo, sa dostatočným spôsobom vyjadrili už v odvolaní. Argumentácia žalovaného ohľadne toho, že totožnosť sporných pozemkov je porovnaním grafickej časti geometrických plánov, ktoré boli priložené k žalobe žalobcov s katastrálnou mapou, je zavádzajúca. Tieto pozemky sa nemôžu prekryvať s KN-C parc. č. 2051/56 o výmere 570 m², ktorá bola predmetom sporu sp. zn. 3C/134/2008, lebo tento pozemok je polohovo umiestnený na inom mieste ako sporné pozemky. Geometrickým podkladom sporných pozemkov sú doložené geometrické plány k žalobe. Zotrvali na svojom odvolacom návrhu.

5. Žalovaný v duplike uviedol, že s argumentáciou žalobcov sa nemožno stotožniť, nakoľko je objektívne nepravdivá. Nepravdivosť tvrdení žalobcov je preukázaná jednoduchým porovnaním obsahu žalobného návrhu a strany 5 odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 3C/134/2008-179. Žalobcovia v tomto konaní ani v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 3C/134/2008 netvrdili, ani nepreukazovali iný titul nadobudnutia tangovaných pozemkov ako kúpnu zmluvu uzatvorenú 2.11.1998, ktorá bola zavkladovaná pod číslom V 953/98. Je zrejmé, že predmetom tejto kúpnej zmluvy boli tie isté pozemky. Keďže súd nemôže ako predbežnú otázku znovu riešiť to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom spore účastníkov, nie je rozhodujúce, či súd v právoplatne skončenom konaní vec správne alebo nesprávne právne posúdil. Klásť si takúto otázku je nielen zbytočné, táto otázka je úplne nepatričná. Tvrdenia a argumenty žalobcov nie sú spôsobilé zvrátiť ani skutkové ani právne posúdenie veci uskutočnené súdom prvého stupňa, ktoré je správne.

6. Žalobcovia vo vyjadrení k duplike žalovaného uviedli, že nimi predložené geometrické plány jednoznačne preukazujú, že parc. č. 2051/56 nie je totožná so žalovanými parcelami. Pokiaľ sa žalovaný odvoláva na odôvodnenie rozsudku sp. zn. 3C/134/2008, na základe tohto rozsudku súd vyriekol výrok, ktorým potvrdil vlastníctvo žalovaného (vtedy žalobcu) k pozemku parc. č. 2051/56 ostatné plochy vo výmere 570 m². Odôvodnenie rozsudku nemôže vlastníka pozbaviť vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Predmetom konania súčasnej žaloby sú iné veci ako v právoplatne skončenom konaní sp. zn. 3C/134/2008, nemôže tu platiť prekážka rei iudicata. Neplatí tu potom ani prekážka prejudiciálnej viazanosti týmto súdom pri rozhodovaní o žalobe žalobcov. Navyše v tomto konaní ide o iné skutkové tvrdenia žalobcov, ako tie skutkové zistenia, o ktoré oprel prejednávajúci súd v konaní sp. zn. 3C/134/2008 svoje prejudiciálne zistenie vo vzťahu k určeniu vlastníckeho práva prejednávaného predmetu žaloby.

7. Žalovaný k vyjadreniu žalobcov sa chcel vyjadriť ku skutočnosti, že má preukázať svoje tvrdenie, že žalobcovia nie sú vlastníkami sporných nehnuteľností a uvedené vyjadrenie považuje za účelové, zavádzajúce a nemá oporu v právnom poriadku, nakoľko je v rozpore s princípom negatívnej dôkaznej teórie. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 17/2010. Okrem toho vo veci sp. zn. 3C/134/2008 bolo preukázané, že žalovaný vlastníctvo k predmetným pozemkom nadobudol na základe zákona a nie zmluvou. V tomto konaní si splnil povinnosť tvrdenia, aj dôkaznú

povinnosť ohľadom existencie jeho vlastníckeho práva. Tvrdenie žalobcov, že v predmetnom konaní použili inú právnu argumentáciu, nemôže obstáť a je účelové. Totožnosť predmetu konania neutvára právna argumentácia, ale totožnosť veci.

8. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie podali včas sporové strany proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie zamietol žalobu rozsudkom s poukazom na to, že ide o prekážku rozhodnutej veci v zmysle § 230 CSP.

10. Podľa § 161 ods. 1, 2 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

11. Procesné podmienky nie sú v zákone výslovne definované, dajú sa však vyvodiť z ustanovení Civilného sporového poriadku. Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offico a znamená to, že o tej istej veci, o ktorej sa už raz právoplatne rozhodlo, nemožno rozhodovať opäť. Len čo súd zistí existenciu tejto prekážky, vedie to k zastaveniu konania vo forme uznesenia. Odvolací súd má teda za to, že v tejto časti súd prvej inštancie nesprávne postupoval, keď žalobu zamietol pre prekážku rozhodnutej veci.

12. Ako už bolo uvedené, prekážka rozhodnutej veci je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania, ktoré má za následok zastavenie konania. Ak teda už raz súd právoplatne rozhodol o tej istej právnej veci (totožnosť predmetu konania a skutkových okolností, z ktorých sa nárok vyvodzuje), súd konanie, ktoré začalo na základe neskôr podanej žaloby zastaví. O tie isté strany ide aj vtedy, ak v konaní vystupujú nositelia práv z rovnakého právneho vzťahu v opačnom procesnom postavení a tiež vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia strán. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol vydaný právoplatný rozsudok (t.j. ak je založený na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode). Podmienky totožnosti strán a totožnosti predmetu konania musia byť splnené súčasne (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. októbra 2011 sp. zn. 5 Cdo 280/2010).

13. Výrok súdneho rozhodnutia je jedinou časťou rozsudku, ktorá nadobúda právoplatnosť. Prejudiciálne posúdená otázka, ktorá sa prejavuje iba v odôvodnení rozsudku, nemôže tvoriť prekážku právoplatne rozhodnutej veci (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 M Cdo 2/2014 z 30. októbra 2014, sp. zn. 3 Cdo 115/2016 zo dňa 28.6.2017).

14. Podstatnou odvolacou námietkou bolo, že rozhodnutie súdu prvej inštancie trpí nedostatočným odôvodnením v čom vidí prekážku rozhodnutej veci, hlavne totožnosť predmetu konania s vecou vedenou pod sp.zn. 3C/134/2008 a týmto spôsobom aj porušenie práva na spravodlivý proces. Je potrebné uviesť, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo sporovej strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu.

15. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov; ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Ústavný súd SR vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi

závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís došiel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov sporových strán (IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentami a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07).

16. Odvolací súd došiel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie skutočne nespĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia síce obsahuje čoho sa žalobcovia domáhali, aké skutočnosti tvrdili a aké dôkazy predložili, ako sa vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Následne však nevysvetlil náležite ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ako vyhodnotil dôkazy, ktoré vykonal. Vec právne posúdil podľa § 230 CSP, avšak bližšie neodôvodnil v čom vidí totožnosť predmetu konania (totožnosť sporových strán nebola sporná). Len v bode 8. odôvodnenia konštatuje res iudicata s právoplatne rozhodnutím rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 3C/134/2008 zo dňa 07.03.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp.zn. 8Co/260/2013 zo dňa 11.10.2013 bez bližšieho zdôvodnenia. Z týchto dôvodov je odvolacia námietka žalobcov dôvodná.

17. Odvolací súd považuje za nutné zdôrazniť, že v predmetnej veci sa žalobcovia domáhajú určenia vlastníckeho práva ku KN-C parc. č. 2051/39 o výmere 190 m², KN-C parc. č. 2051/40 o výmere 190 m² a KN-C parc. č. 2051/41 o výmere 190 m², ktoré boli vytvorené geometrickými plánmi č. 145/98, č. 146/98 a č. 147/98 z pôvodnej KN-C parc. č. 2051/12 ostatné plochy o výmere 81 755 m². Následne poukazujú na to, že dňa 4.5.2004 zámennou zmluvou predmetné parcely zamenili so žalovaným s KN-C parc. č. 2051/56 o výmere 570 m², ktorá mala byť vytvorená geometrickým plánom č. 91/2004 z KN-C parc. č. 2051/12 už o výmere 77 624 m². Okresný súd Námestovo rozsudkom č.k. 3C/134/2008-179 zo dňa 7. marca 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/260/2013-205 zo dňa 11. októbra 2013, ktoré rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 02.12.2013, bolo určené, že Mesto Námestovo (v tomto konaní žalovaný) je vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX v k.ú. H. ako parc. č. 2051/56 ostatné plochy o výmere 570 m² v celosti. Ako už bolo vyššie konštatované, prekážku rozhodnutej veci tvorí to, čo je uvedené vo výroku rozsudku a nie, čo je uvedené v odôvodnení, len výrok súdneho rozhodnutia je jedinou časťou rozsudku, ktorá nadobúda právoplatnosť.

18. Vychádzajúc z konštatovaného, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b), c) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie v novom konaní opätovne rozhodne a svoje rozhodnutie náležite odôvodnení v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP a totožnosť predmetu konania bude musieť posúdiť i vzhľadom na všetky tvrdenia žalobcov v žalobe a predložené listinné dôkazy a v prípade, že v novom rozhodnutí opäť dospeje, že ide o prekážku rozhodnutej veci, náležite odôvodní totožnosť predmetu konania v tejto veci s vecou vedenou pod sp. zn. 3C/134/2008.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)